

Wednesday רביעי

21:00-22:00

25.10

אלף מאת אנה ויילד Aleph by Ana Wild

Zik Studio סטודיו זיק

in Amsterdam, in an attempt to broaden the language and terminology with which I explore questions of personal identity. To find not answers to these questions but rather a way to ask them. The Hebrew language is my mother-tongue thus it is carried with native ease by my voice and my body. It is a habitat in which I roam around. I look at the Hebrew landscape — which is a mother-tongue, and history. And tradition, and weather, and culture, and identity — and try to figure out my own identity, and its relation to time and space.

As an Israeli artist who lives and works in Europe, the engagement with

questions concerning my identity is daily and poignant. Aleph is a solo piece

created while I was living in Brussels and after completing my master's degree

Through the figure of an anonymous girl, I move away from the autobiographical and embark on a journey in my own language. As a trickster, I can challenge the emergence of language — Aleph — with its own "weapon": language itself. Dramaturge and co-creator: Leila Anderson · Operation and tricks: Bastien Gachet ·

Created with the support of: Nadin, Brussels; WP Zimmer, Antwerp; Greylight

Projects, Brussels · Photo: Vittoria Soddu

Zik Studio סטודיו זיק

השפה העברית היא שפת־אימי ועל כן הקול והגוף שלי נושאים אותה בקלות של ילידים. היא מרחב המחייה שלי ובו אני משוטטת. אני מתבוננת בנוף העברית — שהוא שפת־אם, והיסטוריה, מסורת, ומזג אוויר, ותרבות וזהות – ובו אני מנסה לברר את הזהות שלי, ואת הקשר שלה למקום ולזמן.

כאמנית ישראלית החיה באירופה, העיסוק בזהות שלי הוא יומיומי

וחריף. אלף היא עבודת סולו הנוצרה בזמן מגורי בבריסל ולאחר

לימודי באמסטרדם, מתוך הצורך להרחיב את השפה והטרמינולוגיה

בה אני דנה בשאלות הזהות שלי. למצוא – לא תשובות לשאלות –

כי אם איך לשאול אותן.

באלף אני משוטטת הרחק מהאוטוביוגרפיה ומגלמת את דמותה של נערה אנונימית. בתור נערה, דמות תחבולנית, אני יכולה לעמור אל מול האלף, ראשית השפה, עם הנשק שלה: השפה עצמה. דרמטורגית ושותפה ליצירה: ליילה אנדרסון - הפעלה וטריקים: בסטיאן גאשה

• המופע נוצר בתמיכת: נדין, בריסל; ווה פה צימר, אנטוורפן; גריילייט

פרוג'קטס, בריסל · צילום: ויטוריה סודו

25.10

שירת הברבור מאת דנה טקץ'

Swan Song by Dana Tkatch

22:30-23:00

שמתרחשת במקביל. שניהם מייצרים רגש שמתוכו תיוולד מסקנה, ness of another concurrent event. Both engender an emotion that will lead המסקנה מבטלת את הדעה, ובכל זאת מדובר ברצף מקרי להפליא, to a conclusion, the conclusion overrides the opinion, but nevertheless it is כמו יציאה מהבית ללא יעד סופי, ואתה צועד ומשתנה, מאדם לפצע, an amazingly accidental sequence, like stepping out of the house without a לשיחה, לשעה, לעיוורון, למתוק, לימינה, מאיפה שטעמו את טעמך, final destination, when you walk and change, from man to wound, to conver-

tasted, to a significant story that did happen but is recounted by someone who was not there and cannot remember most of the details, and the light was turned off half way through, and when it was turned back on the warehouse is empty and smells like the color orange. Actors: Anat Bosak, Eran Kvint, Michael Pick, Dana Tkatch · Music: Sachi Piro, Eran Kvint · Producer: Michael Pick * Duration approx. 30 min

A sequence in time, an event that leads to an event in which there is aware-

sation, to hour, to blindness, to sweet, to right, from where your flavor was

tive, creative, and critical.

שהקנים: ענת בוסק, ערן קווינט, דנה טקץ', מיכאל פיק · מוסיקה: שכי פירו, ערן קווינט · מפיק: מיכאל פיק * משך העבודה כ־30 דקות

רצף בזמן, מקרה שמוביל למקרה ובו הידיעה לגבי התרחשות נוספת

לסיפור משמעותי שקרה אבל מישהו שלא היה שם מספר אותו ולא

זוכר את רוב הפרטים, ובאמצע כיבו את האור, וכשהדליקו המחסן

עומד ריק ומדיף ריח בצבע כתום.

מאת נאוה פרנקל I Look After

21:00-22:00

26.10

I Look After by Nava Frenkel

Zik Studio סטודיו זיק

ביצירה זו אני מבקשת להבין נוסטלגיה כהתעוררות לכיוונה In this piece, I wish to understand nostalgia as an awakening towards a של מטרה עתידית. מעין תנודה בין מה שהיה, מה שיש, ומה שיכול future goal. A pendulum movement between what exists, what existed, and להיות. בעבודה אני חוזרת לדימויים ישנים שחיברתי, ואליהם what can exist. In it, I revisit old images that I formulated in the past and

Ofer Laufer * Duration: approx. 50 min

Zik Studio סטודיו זיק

Nostalgia, the yearning for a lost time and space, has become a global cultural

and political phenomenon in the last century. The enticing idealisation of

nostalgic memories is often deliberately regressive, and can be a part of a

dangerous nationalistic discourse. At the same time, it can also be prospec-

are still important to me, and transform their shape. The longing for what

has passed, what is seen as complete and finished, wishes to see the past as

an event that holds a potential, possibilities, and developments.

Created and performed by: Nava Frenkel · Costumes: Osnat Kelner · Lighting:

פחד ביצוע מאת אנה סגן-כהן Fear Undone by Anna Sgan-Cohen

Macbeth, the protagonist of Shakespeare's tragic play, is faced with a prophesy

that one day he will become king. This information leads him on a perilous

path of a thirst for power and betrayal. His wife, Lady Macbeth, senses her

husband's internal conflict between the desire to fulfill the prophesy and

gain power, and the fear and anxiety of the violence and cruelty involved

Sarah Siddons, one of the greatest British tragic actresses of the 18th

century, became synonymous with Lady Macbeth. It was said on Siddons

and her stage presence that she was able to transcend her own sexuality and her portrayal of Lady Macbeth allowed her to stretch her skin and push

gender boundaries of her time. The ghosts of Lady Macbeth as an archetyp-

ical character and Sarah Siddons as an iconic actress continue to hover and

stretch my own skin.

* משך העבודה כ־50 דקות

רגש הנוסטלגיה, אותה כמיהה למרחב ולזמן אבודים, הפך במאה

האחרונה לתופעה תרבותית־פוליטית עולמית. האידאליזציה המפתה

של זיכרונות נוסטלגיים היא לעתים קרובות רגרסיבית באופן מכוון,

ועשויה להיות חלק משיח לאומני מסוכן. עם זאת, היא יכולה גם

נותרתי קשורה, ומשנה את צורתם. הכמיהה אל מה שחלף, אל מה

שנתפס כחתום וגמור, מבקשת לראות בעבר אירוע של פוטנציאל,

יצירה ובביצוע: נאוה פרנקל · תלבושת: אסנת קלנר · תאורה: עופר לאופר

להיות פרוספקטיבית, יצירתית וביקורתית.

של אפשרויות והתפתחויות.

22:30-23:0026.10

"מקבת", גיבור המחזה הטרגי מאת שייקספיר, נדרש לפעול אל מול

נבואת המלכתו העתידית. ידיעה זו מוליכה אותו בדרך מסוכנת של

תשוקה לכוח ובגידה בחברים. אשתו, ליידי מקבת חשה בקונפליקט

הפנימי של בעלה, הנקרע בין הרצון לממש את הנבואה ולהשיג את

הכוח והמלוכה ובין הפחד והחרדה מן האלימות והאכזריות הכרוכים

שרה סידונס, אשר הייתה בין השחקניות הבריטיות הגדולות של

המאה השמונה עשרה, הפכה מזוהה עם דמותה של ליידי מקבת. נאמר

על סידונס ועל נוכחותה הבימתית שהייתה בה היכולת להתעלות מעבר למיניות של עצמה, כאשר גילומה את ליידי מקבת אפשר לה

למתוח את העור של עצמה ואת גבולות המגדר של תקופתה. רוחותיהן

של ליידי מקבת כדמות ארכיטיפית ושרה סידונס כשחקנית איקונית

ולאמת את הגורל שיועד להם.

בעולם השיער.

אורי דביר

* משך המופע כ־20 דק

פרפומרים: ניר איש שלום, דורון רבינוביץ', רומי גינזבורג, עדן

וייסמן, דניאלה מרוז · עיצוב תלבושות: שאדי מגלטון · מוסיקה מקורית:

ממשיכות לרחף ולמתוח אף את עורי שלי.

בהגשמתה האקטיבית. היא חוששת ומוטרדת שמקבת "אנושי מדי" in its active pursuit. She is worried that Macbeth is "too human" and will ויירתע מהליכה ב"דרך הקצרה". ליידי מקבת מבקשת לבטל את avoid taking the "short path." Lady Macbeth wishes to cancel her sexuality מיניותה ואת מיניות בעלה כדי שיוכלו להיעשות שניהם "גברים", and her husband's sexuality so that they could both become "men" in order to assassin the current king, crown Macbeth, and live their destiny. על מנת לבצע את מעשה הרצח של המלך הנוכחי, להמליך את מקבת

Performing: Anna Sgan-Cohen and special guest · Thanks to: Malachi Sgan-Cohen, Ann Elizabeth Nudelman, Moran Duvshani, Maya Arad Yasur, Evelyn and Felicia

ביצוע: אנה סגן-כהן והופעת אורח · תודות: מלאכי סגן-כהן, אן אליזבת נודלמן, מורן דובשני, מאיה ערד, אוולין ופליסיה

HaZira Studio סטודיו הזירה 13:00-14:0027.10 מאת דניאלה מרוז Bad Hair Day Bad Hair Day by Daniella Meroz דיא הזמנה להתבוננות בטקס של יצורי שיער־ *Bad hair day* Bad Hair Day is an invitation to look at a ceremony of human hair crea-אדם. מופע תנועתי פנטסטי של דמויות סוראליסטיות המתקיימות tures. A fantastic performance of surreal figures that live in the world of hair.

רזידנטס (עבודה בתהליך) מאת מיה מגנט ורותם וולק

Residents (Work in Process) by Rotem Volk, Maya Ofir Magnat

13:00-14:00

27.10

Friday שישי

Residency 2017 רוידנסי

"There is no home, there is only the journey home." "אין בית, יש רק מסע אל הבית." (Sigmund Freud)

HaZira Studio סטודיו הזירה

And so, we decided to embark on a journey home. Each of us packed her belongings, stories, and memories from the old home, with the intention of coming here for the "residency," and turning the space of HaZira Performance Arts Arena into a "perfect home." This is where we slept, where we ate, went to the bathroom, spied after the neighbors. This is where we explored what home means for us, trying to create a room of our own in the public space. Created and performed by: Rotem Volk and Maya Ofir Magnat · Artistic advice: Naomi Yoeli

The performance was created as part of HaZira Performance Arts Arena

residency program, and our desire to explore the theme of "homecoming." As daughters of divorced parents, constantly moving from city to city and

from one home to another, it seems that we are doomed to eternal wander-

ing and a constant feeling of split. The notion of "home" became the object

of yearning and longing, both mystical and tangible, which is always there,

Performers: Daniella Meroz, Eden Kalif, Noga Erez, Nir Ish Shalom, Doron

Rabinovich, Romi Ginsburg, Eden Weisman · Costume design: Shady

Majlaton · Original music: Ori Dvir

and also there, and there, and there.

* Duration: approx. 30 min

* Duration: approx. 20 min

אז החלטנו לצאת יחד למסע אל הבית. ארזנו כל אחת את החפצים מהבתים הישנים, את הסיפורים, ואת הזיכרונות, בכוונה לבוא לכאן ל־'תקופת שהות'. להפוך את מרחב הזירה הבינתחומית 'לבית המושלם׳. כאן ישנו, כאן אכלנו, הלכנו לשירותים, הצצנו לשכנים. כאן חקרנו את משמעות הבית עבורנו, וניסינו ליצור לעצמנו חדר

(זיגמונד פרויד)

המופע נוצר במסגרת תכנית הרזידנס בזירה הבינתחומית ומתוך הרצון שלנו לעסוק בנושא "השיבה הביתה". כבנות להורים גרושים, במעבר

תמידי בין ערים ובתים, נדמה שנגזרו עלינו נדודי עד ותחושת פיצול

נצחית. המושג "בית" הפך מושא של געגוע וכמיהה, ספק מיסטי

ספק ממשי, שתמיד נמצא שם, וגם שם, ואז שם, ושם.

יצירה וביצוע: מיה מגנט ורותם וולק ייעוץ אמנותי: נעמי יואלי

משלנו, בחלל הציבורי.

שבת Saturday

HaZira Studio סטודיו הזירה 20:30-22:00קאירוס מאת ענת בן-דוד Kairos by Anat Ben-David

art, experimental music, and the avant-garde fashion house Boudicca with electronic and experimental compositions in a series of choreographic sequences. Inspired by Sadie Plant's book **Zeroes and Ones** (1997), the show extends and elaborates the hybrid practice that Ben-David had dubbed OperArt. OperArt develops "sonic images" shaped through dynamic combinations of sound, word, and movement. Since OperArt essentially relates to systems that coexist with one another, the composition of the artwork

circumstances, history, and participants. Written and directed by: Anat Ben-David · Voice: Anat Ben-David, Sharon Gal · Soprano: Anna Dennis · Contra Tenor: Richard Scott · Piano: Tom Milsom · Orchestration: Tom Milsom, Anat Ben-David · Video: Anat Ben-David · Performer in video: Bishi · Commission and UK premiere production: Stanley Picker Gallery and Victoria and Albert museum, London · Performers: Lula Almog, Hoodi Ben Ami, Yasmin Steinmetz, Clemence Turpin, Chihiro Ishiyama

Kairos brings together performers from the worlds of opera, performance

Kairos in collaboration with HaZira Performance Arts Arena, at Zik

Group Studio, will be an exclusive reiteration that draws on its site, time,

invariably changes with its circumstances.

פרימנטלית ובית האפנה האוונגרדי Boudicca לבין קומפוזיציה אלקטרונית וניסויית, סדרה של רצפים כוריאוגרפיים. המופע נוצר Zeros and Ones בהשראת ספרה של התאורטיקנית סיידי (1997), והוא חלק והמשך של תהליך עיבוד היברידי, אותה מכנה בן-דוד: OperArt. אופרארט מפתחת 'תמונות קוליות' המעוצבות באמצעות שילובים דינמיים של צליל, מילה ותנועה. במהותה ה'אופרארט' עובדת ביחס לסיסטמות שמתקיימות זו לצד זו, ולכן הקומפוזיציה הכוללת של עבודת האמנות משתנה ביחס לנסיבות. קאירוס בשיתוף הזירה הבינתחומית, בחלל הסטודיו של קבוצת זיק, תהווה גירסה בלעדית, המתארגנת ביחס למקום, לזמן, לנסיבות, להיסטוריה ולמשתתפים.

קאירוס מפגיש בין יוצרים מעולמות האופרה, מיצג, מוסיקה אקס־

<u>כתיבה ובימוי:</u> ענת בן-דוד · שירה: ענת בן-דוד ושרון גל · סופרנו: אנה דניס - קונטרה טנור: ריצ'רד סקוט - פסנתר: טום מילסום - תזמור: טום מילסום, ענת בן-דוד י וידאו: ענת בן-דוד י שירה והופעת וידאו: בישי הפקת הבכורה: גלריית סטנלי פיקר ומוזיאון ויקטוריה ואלברט, לונדון · בהשתתפות: לולה אלמוג, הודי בן עמי, יסמין שטיינמץ, קלמונס טורפין, צ'יהירו אישימה

* משך העבודה כחצי שעה